

[Indenrigsministeren.]

ding mellem den gamle Moderkommune og Omegnskommunerne, og det almindelige Billede er noget lignende som her: Omegnskommunerne vægrer sig længst muligt ved at erkende, at der her foreligger et økonomisk Problem, der maa løses. Spændingen drives da ud til et Bristepunkt, og Bristepunktet naar man, naar den paagældende Tilstand er blevet saa uudholdelig, at man gaar til det, vi kalder Indlemmelse, Sammenslutning af Moderkommunen med de bedre stillede Omegnskommuner.

Vi kan fastslaa, at overalt, hvor der er Storstadsproblemer i Europa, og hvor man ikke i Tide erkender, at en vis økonomisk Udligning maa finde Sted, dér kulminerer det i en Spænding, der udløser sig i en Indlemmelse. Lad os blot se paa Udviklingen i de tre store Hovedstæder her i Europa, Berlin, London og Paris, og se, hvad man kan lære af Forholdene dér.

I Berlin forsøgte man et vist kommunalt Forbund, som oprettedes ved en Lov af 1911, et Forbund bygget op saadan, at det i alt væsentligt havde tekniske Opgaver, medens Spørgsmaalet om den økonomiske Udligning i hvert Tilfælde blev skudt i Baggrunden. Og hvad blev Følgen? Følgen blev den tyske Lov af 1920, der, da Udligningsproblemet ikke var blevet løst, resulterede i en fuldkommen Sammenslutning, i det nye Stor-Berlin, den gamle Moderkommune med en Række Omegnskommuner.

I London og Paris er man ikke gaaet til egentlige Indlemmelser, og hvorfor ikke? Fordi man begge disse Steder i Tide er gaaet med til en vis økonomisk Udligning. Nu er det ikke min Mening her paa nogen Maade at udtale mig om, hvorvidt Londons Kommunistyre eller Paris's Kommunistyre staar højere end Berlins Kommunistyre. Det har jeg ikke Sagkundskab nok til, men paa dette specielle Omraade har man i London og Paris forstaaet Storstadsproblemet. I London har man de gamle Grevskaber, og Kommunerne dér styres af et Grevskabsraad, men paa en Maade, der medfører en økonomisk Udligning mellem de forskellige Dele af Stor-London. Ganske paa tilsvarende Maade er det i Paris. Hvad dækker nemlig det Udtryk, som alle ærede Medlemmer saa tit har

hørt: Seine-Departementet? Det dækker over et Slags Amsraad, for at bruge dansk Terminologi, et Amsraad, omsluttende det egentlige Paris samt en Række andre Kommuner. Dette Seine-Departement er Udtryk for den økonomiske Udligning mellem disse Kommuner. Derfor er Spændingen inden for Kommunerne i disse to store Hovedstæder ikke naaet til det Punkt, hvor en Indlemmelse er nødvendig.

Fordi det Spørgsmaal, der her foreligger, er et saadant isoleret og konkret Storstadsproblem, var det, at jeg i 1930, da denne Kommission blev nedsat, ønskede, at Kommissionen ikke skulde bestaa af politiske Repræsentanter, men af sagkyndige Embedsmænd fra de to paagældende Kommuner, der fik den Opgave, rent saglig at udrede de Storstadsproblemer, der forelaa. Jeg havde dengang den Glæde, at de to Kommuner, Frederiksberg og København, indvilgede i at udpege de mest betroede Embedsmænd inden for de to Kommuner til at udrede disse Spørgsmaal. Saa vidt mig bekendt er disse Embedsmænds Sagkyndighed og uhildede Betragtningssmaaede over for disse Spørgsmaal aldrig blevet bestridt, og alene deri maa ligge, at en Kommunalbestyrelse skal være noget varsom med først at udpege for Indenrigsministeren 4 bestemte Embedsmænd, som besidder den højeste Sagkundskab paa disse Omraader, og derefter, naar disse Embedsmænd har afgivet en sagkyndig Betænkning, desavouere dem.

Jeg lagde Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i Dag trak frem en enkelt af de Embedsmænd, som Frederiksberg Kommune havde udpeget, nemlig tidligere Kommunaldirektør Westergaard. Jeg synes ikke, det var paa nogen fin Maade, det ærede Medlem gjorde det. Det ærede Medlem antydede f. Eks. at den tidligere Kommunaldirektør paa Frederiksberg nu var bosiddende i Gentofte. Paa Forhaand skulde man vel saa mene, at han da havde faaet andre Interesser, men det ærede Medlem gjorde ikke Rede for, hvordan denne Embedsmand paa ethvert Tidspunkt netop har varetaget de særlige frederiksbergske Interesser ogsaa over for Gentofte Kommune. Det ærede Medlem antydede, at denne Embedsmænds Anskuelse og Synspunkter eventuelt kunde være paavirkede